

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration

Folketingets Integrationsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: **23 DEC. 2004**
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2004/4000-61

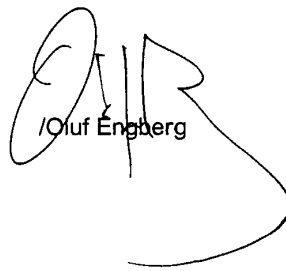
Integrationsministeriet fremsendte ved brev af 16. december 2004 til Folketingets Integrationsudvalg kopi af indkomne hørings svar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsberettiget humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.) – Lovforslag nr. L 149.

Vedlagt sendes i fem eksemplarer kopi af hørings svar vedrørende lovforslaget, som Integrationsministeriet har modtaget efterfølgende.

Integrationsministeriet vil drage omsorg for, at eventuelle yderligere hørings svar sendes til Folketingets Integrationsudvalg.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder

Oluf Engberg

FLYGTNINGENÆVNET

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Lovkontoret
Slotsholmsgade 6
1216 København K

Dato: 21. december 2004
J. nr.: 2002/7410-46
I/Fælles/lovforslag/2004
hto

Ved e-mail af 29. november 2004 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet Flygtningenævnet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

Ministeriet har fremsendt en revideret udgave af lovforslaget fremsat for Folketinget den 15. december 2004.

Den del af lovforslaget med tilhørende bemærkninger, som vedrører Flygtningenævnets virksomhed, har været drøftet i Flygtningenævnets formandskab og i koordinationsudvalget.

Vedrørende den foreslåede § 53, stk. 12, finder Flygtningenævnet, at det bør overvejes at tilvejebringe mulighed for, at nævnets formand i særlige tilfælde kan træffe afgørelse om substitution af medlemmer, der har forfald, således at afgørelsen herom efterfølgende kan forelægges formandskabet til godkendelse. Herved undgås det, at behandlingen af sager, hvor nævnsmedlemmer har forfald, skal afvente formandskabets afgørelse om substitution.

Flygtningenævnet har ikke herudover bemærkninger til den reviderede udgave af lovforslaget.

Der henvises til j. nr. 2004/4000-61.

Med venlig hilsen

B. O. Jespersen

DEN DANSKE DOMMERFORENING
FORMANDEN

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61 Retten i Korsør
Kriminalretten
Kirkepladsen 14,
4220 Korsør
Tlf. 58 36 09 99
CVR nr. 21-65-95-09

27. juli 2004
umi

Antal bilag

Aktnr. 129

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K.

17. december 2004

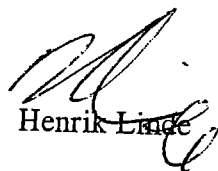
J.nr. 167/2004

Deres j.nr. 2004/4000-61

I et brev af 22. juli 2004 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet om eventuelle bemærkninger til et forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven m.v.).

Foreningen finder ikke anledning til at udtale sig om forslaget.

Med venlig hilsen

Henrik Linde

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
lovkontoret@inm.dk

Der henvises til j.nr.: 2004/4000-61

J.nr.: 04-5010-00027

Sagsbehandler: Christina Hyldgaard Jacobsen

Dato 15. december 2004

Integrationsministeriet har ved brev af 29. november 2004 anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven.

Familiestyrelsen har ikke bemærkninger lovforslaget.

Styrelsen går ud fra, at ministeriet i god tid inden lovens ikrafttrædelse udsender reviderede udgaver af

- Vejledning om lovligt ophold som betingelse for indgåelse ægteskab
- Erklæring om kendskab til udlændingelovens regler om ægtefællesammenføring - § 11 b-erklæring (dansk, engelsk og tysk udgave)

Samtidig bør det overvejes, om der er behov for at revidere "Vejledning i forbindelse med indgåelse af ægteskab og registreret partnerskab i Danmark på grundlag af ægteskab og registreret partnerskab med en person, der bo i Danmark".

Styrelsen deltager gerne i dette.

Vi beklager den sene besvarelse.

Med venlig hilsen
Familiestyrelsen

Lars Thøgersen

Den 13. december 2004

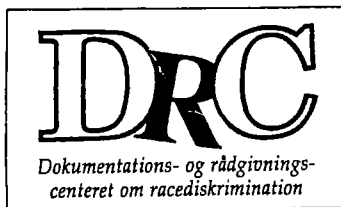
Integrationsministeriet
Lovkontoret

Vedr. j.nr. 2004 / 4000-61

Under henvisning til lovkontorets den 29. november fremsendte forslag til lov om ændring af udlændingeloven skal jeg hermed på katolsk bispekontors vegne meddele, at vi efter gennemgang af lovforslaget ikke har fundet noget at bemærke, da forslaget ikke ses direkte at berøre den katolske kirkes forhold.

Med venlig hilsen

Lars Messerschmidt
generalvikar

DRC er en selvstændig uafhængig institution, der er organiseret som en fond, og som med udgangspunkt i menneskerettighedskonventionerne arbejder mod racediskrimination. DRC kortlægger racediskrimination og giver råd, vejledning samt juridisk bistand til personer, der har været udsat for racediskrimination, eller som har været vidne hertil. DRC arbejder med det holdningsskabende arbejde gennem konferencer, seminarer, kurser og debatmøder.

SEKR.KT.

Indgået

20 DEC. 2004

Sagsbeh.:

Bem.: / Kopi:

15. december 2004

Til Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og integration.

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
MMi
27 DEC. 2004

Antal bilag   Aktnr. 128

Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, Deres j.nr. 2004/4000-61.

Resume:

DRC finder ikke, at indsættelsen af sætningen "herunder hensynet til familiens enhed" i lovtæksten i fornødent omfang sikrer overholdelsen af menneskerettigheder for par, som har ret til at leve sammen som en familie.

Myndighederne har aktuelt måtte genoptage ca. 40 sager, hvor der er sket brud på parrenes ret til et familieliv, men det fremlagte lovforslag sikrer ikke, at denne og tilsvarende grupper sager fremover behandles i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedskonventioner.

DRC finder, at der fortsat "lovgives" i bemærkningerne i et omfang som ikke tilgodeser den fornødne retssikkerhed og overholdelse af menneskerettigheder. Det gælder både i forhold til retten til et familieliv, men også andre områder i lovforslaget.

DRC finder, at ændringen af Flygtningenævnets organisatoriske placering er en forbedring i forhold til den nuværende kritisable situation. DRC finder dog fortsat at det væsentligt svækker tilliden til Nævnet, at et af de 3 medlemmer er medarbejder i et Ministerium, som ikke har nogen indsigt i flygtningesager (da man ikke beskæftiger sig med risikovurderinger) og alene er kendt blandt asylansøgerne, som det ministerium der er ansvarlig for de menneskerettighedskrænkende regler, som er udarbejdet i dette ministerium (jfr. de to foregående punkter).

DRC finder at Danmark burde indrette reglerne så de kommer på niveau med de øvrige Europæiske lande, for så vidt angår familiesammenføring, asyl m.v., hvilket indeværende lovforslag langt fra er med til at sikre.

Indledning

I september 2000 skrev justitsministeriet: "Det er af afgørende betydning i et retssamfund som det danske, at lovgivningen er af høj kvalitet. Regeringen og Folketinget har i den senere tid taget en række væsentlige initiativer med henblik på forbedring af lov kvaliteten."

Det er på denne baggrund med stor tilfredshed, at DRC modtager forslaget til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven, som blandt andet tager sigte på at forbedre retssikkerheden på en række af de områder, som DRC påpeger, som stærkt problematiske i forbindelse med de mange lovændringer i 2002.

Det fremgår af vores høringssvar af 28. februar 2002 "Høringssvar til forslag om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven" (se evt. for en kort sammenfatning vores nyhedsbrev ForskelLighed nr. 17 fra juni 2002 på www.drcenter.dk) at afskaffelsen af retskravet på ægtefællesammenføring, og de dertil hørende skærper med tilknytningskrav m.v., samt ændringen af Flygtningenævnets sammensætning, på afgørende områder undergraver retssikkerheden. DRC påpegede, at formålet for DRC med at afgive høringssvar primært er at sikre at der ikke gennemføres love, som ikke skal give anledning til lange retssager, for at få fastslået at lovgivningen er i strid med internationale Menneskerettigheder. Selvom man formelt set har muligheden for at føre sådanne sager, så vil det ofte være forbundet med store økonomiske og menneskelige omkostninger for vores brugere, og derfor vil det være langt mere tilfredsstillende, at man på forhånd sikre lovgivningens kvalitet (jfr. citatet fra Justitsministeriet), så dette ikke bliver nødvendigt.

Dette gode råd ønskede regeringen ikke at tage til sig, og DRC er derefter blevet opsøgt af hundreder af desperate brugere, som på en række områder har søgt vores retshjælp.

Først og fremmest har et meget stort antal fortvivlede ægtepar søgt hjælp til at påklage Udlændingestyrelsens afslag på familiesammenføring til Integrationsministeriet. Som en følge af de helt urimeligt lange sagsbehandlingstider har det gennemgående taget et par år, at få sagerne færdigbehandlet hos såvel styrelse som ministerium. Derfor er det først i 2004, at sagerne er kommet så langt, at vi har kunne indgive ansøgninger om fri proces i en række sager om ægtefællesammenføring, hvilket nærmere vil blive omtalt nedenfor.

Derudover har vi fået fri proces til at føre sag på vegne af tyrkiske forældre, som har klaget til DRC, fordi deres børn har fået frataget retten til modersmålsundervisning (som også var en del af Regerings pakke fra 2002).

Endvidere er DRC med i en række sager, hvor asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien har fået fri proces til at føre sag mod Flygtningenævnet ved de danske domstole. Der er særligt tale om Romaer og andre minoritetsgrupper fra Kosovo

provinsen. I DRC's høringsvar fra 2002 skrev Forkvinde Fakhra Mohammad og daværende Centerleder Matt Bourne, at hvis man gennemførte den foreslåede ændring af nævnets sammensætning burde man samtidig:

"... afskaffe endelighedsbestemmelsen så nævnsafgørelser fremover vil kunne indbringes for domstolene, med henblik på at asylansøgere vil få en sagsbehandling der lever op til principperne om fair trial jfr. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention."

Med de sager som nu køre ved domstolene har DRC således bidraget til at den manglende retssikkerhed, som behandlingen i Flygtningenævnet desværre er udtryk for, nu har mulighed for at blive kompenseret ved de almindelige domstole.

DRC har naturligvis også været beskæftiget med sager om diskrimination på arbejdsmarkedet, uddannelses- og boligområdet m.v. Vi har dog ikke desto mindre måtte konstatere at den helt overvejende del af henvendelserne til vores retshjælp gennem de seneste to år har været brugere som har ønsket hjælp i forhold til Regeringens diskriminerende politik.

Samtidig har vi med glæde konstateret, at en række internationale organer også har konstateret dette skift, og Danmark har således være gennem flere runder af kritik fra såvel FN som Europarådet – Særligt rådets Kommisær for Menneskerettigheder, som er særlig relevant i forhold til indeværende lovforslag. Udover den generelle kritik er der senest udtalt kritik af Flygtningenævnet i en konkret asylsag fra FN's Menneskerettighedskomiteen.

DRC's kommentarer blev ikke på nogen måde taget alvorlig af Regeringen i 2002 og vores kommentarer vil heller ikke i 2004 få nogen umiddelbar indflydelse på lovgivningsprocessen. Man har fra regeringspartierne side helt åbenbart valgt at samarbejde om udlændingeloven med et parti, om hvem man - ifølge Højesteret – gerne må sige har racistiske synspunkter. DRC vil derfor fortsætte de igangværende søgsmål mod Danmark på vegne af vores brugere – ikke af lyst men af bitter nød. Ligeledes må Danmark også forvente at den internationale kritik vil fortsætte – uanset at man i lovforslaget har lagt op til nogle mindre justeringer/forbedringer.

Nedenfor følger kommentarer til de enkelte områder.

Ægtefællesammenføring

Skærperne af udlændingeloven blev dengang lanceret under overskriften, at nu skulle alle behandles lige (dårligt), så også danske statsborger blev omfattet af de nye skærpede krav. Dette var af afgørende betydning for regeringen, fordi man påstod at ville overholde menneskerettigheder og ikke udsætte nogen for diskrimination.

Regeringens første tilbagetog kom, da de nye regler ramte "udenlandsdanskere" som ønskede at vende tilbage til landet med deres udenlandske ægtefæller.

Herefter blev man tvunget til at gennemføre den nye 28 års regel, som betyder, at de "indfødte" danskere (som har været statsborgere i mere end 28 år) stilles bedre end de

danske statsborgere med en anden national eller etnisk oprindelse (fordi hovedparten endnu ikke har været danske statsborgere eller haft lovligt ophold i Danmark i de seneste 28 år), idet denne gruppe nu er fritaget for tilknytningskravet. Det betyder, at den diskrimination, som regering påstod man ville undgå med lovændringerne i 2002 nu er gjort til lov med virkning fra første januar 2004.

Regeringens næste tilbagetog drejer sig om genoptagelsen af ca. 40 sager vedrørende herboende flygtnings ret til ægtefællesammenføring. Af Integrationsministeriets redegørelse fra 13. november 2004 fremgår det bl.a. at:

"Sagen vedrørte en flygtning gift efter udrejsen af hjemlandet, dvs. er en af de sager hvor regeringen har ændret retsopfattelse." (vores understregning)

Der er tale om den gruppe af flygtninge, som er blevet ramt af skærpelsen af udlændingeloven fra 2002, hvor det bl.a. fremgår af bemærkningerne at:

"Derimod vil en herboende flygtning, eller person med beskyttelses status, der først efter flugten til Danmark gifter sig med en person fra sit hjemland, ikke have en sådan særlig lempeligere adgang til ægtefællesammenføring. Denne persongruppe vil kunne nægtes ægtefællesammenføring efter de samme regler, som gælder for ægtefællesammenføring med herboende personer med dansk indfødsret."

(Se bemærkningerne til L 152 af 28.2.2002 side 50 2. spalte, og gentaget flere gange eksempelvis side 52 2. spalte, side 53 1. spalte og side 56, 1. spalte)

DRC har i vores retshjælp bistået mange par, som er blevet ramt af de afslag, som Udlændingestyrelsen i fuldstændig overensstemmelse med loven jfr. ovennævnte bemærkninger har besluttet skulle omfatte herboende flygtninge, som først har giftet sig med en person fra hjemlandet efter flugten. Disse mennesker er naturligvis afskåret fra at optage et familieliv i hjemlandet, hvor flygtningen udsættes for forfølgelse. Det fremgår af forarbejderne, at det skulle være blevet analyseret, om dette vil være i strid med menneskerettighederne, og man fandt at det er det ikke, fordi den:

".. herboende ikke kunne have en berettiget forventning om at få ægtefællen sammenført her til Danmark.

Derfor har myndighederne i deres behandling valgt at fastholde anvendelsen af et tilknytningskrav, med det resultat, at vores brugere's ægtefæller naturligvis har fået afslag med den begrundelse af parrets samlede tilknytning er større til hjemlandet (det land som herboende er flygtet fra).

DRC har i disse tilfælde gentagne gange bedt de danske myndigheder oplyse, hvilke afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som konkret giver anledning til at tro, at synspunkt om "berettiget forventning" kan bruges i forhold til vores brugeres sager. Dette har vi dog aldrig kunne få et svar på. Efter vores opfattelse skyldes dette, at der ikke findes sådanne domme vedrørende flygtninge, som i andre Europæiske lande skulle have været udsat for en tilsvarende umenneskelig behandling som i Danmark i relation til ægtefællesammenføring. Derfor har der heller ikke været anledning til at få spørgsmålet prøvet ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. De sager som ses afgjort vedrørende familiesammenføring, hvor der har været lagt vægt på synspunktet om "berettiget forventning", omhandler situationer som på ingen måde er sammenlignelige med de pågældende sager om flygtnings ret til ægtefællesammenføring.

DRC har også modtaget tilsvarende afgørelser fra Ministeriet i sager, hvor vi har påklaget de ovennævnte afgørelser fra Udlændingestyrelsen. I et enkelt tilfælde har Ministeriets afslag givet DRC anledning til at søge om fri proces til en sådan sag, med henblik på at få domstolene til at fastslå, at parret havde været udsat for en menneskerettighedskrænkelse. Da sagen på Ministeriet egen foranledning nu er genoptaget er ansøgningen om fri proces i øjeblikket stillet i bero.

Genoptagelsen falder tidsmæssigt sammen med kritikken fra Europarådets Menneskerettighedskommisær Alvaro Gil-Robles, samt en voldsom medieomtale af sagen. Der var bl.a. tale om en klar kritik fra FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR), som udtalte til Jyllandsposten d. 1. august 2004, at de danske familiesammenføringsregler i denne sag krænkede vores brugeres ret til et familieliv, fordi den herboende ikke kunne vende tilbage Sri Lanka, hvor han risikerer forfølgelse, og ægtefællen ikke kunne få lov at bo her.

Ministeriet's formelle begrundelse for beslutningen om at genoptage vores brugers sag var dog, at man mente, at der var fremkommet "nye oplysninger". DRC finder at genoptagelsen reelt skyldes, at regeringen har indset at man ville tabe sådanne sager, som har ført til kritik fra UNHCR og den Europæiske Menneskerettighedskommisær.

DRC finder derfor, at det er loven fra 2002 (med de ovennævnte bemærkninger) som i sig selv er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 8. Ved at genoptage disse sager har regeringen dog forhindret vores brugere i at få fastslået at der er tale om en overtrædelse af artikel 8.

Det fremgår af lovforslaget, at:

"Det er regeringens opfattelse, at administrationen af udlændingeloven er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, således som denne konvention er forstået og anvendt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol."

(Se side 10)

Men allerede fordi loven (med de nævnte bemærkninger ovenfor) i sig selv er i strid med EMRK, så bliver administrationen naturligvis også en krænkelse af de pågældende flygtninges ret til et familieliv. Det er derfor ikke en løsning på problemet når regeringen alene vil:

".. imødkomme menneskerettighedskommisærens anbefaling om at menneskerettighedsbeskyttelsen afspejles mere direkte i lovteksten."

Forslaget om at tilføje direkte i lovteksten, at hensynet til "familiens enhed" skal indgå under de særlige grunde, som kan give myndighederne anledning til at undlade at stille "tilknytningskravet" m.v. hilses velkomment. Dette er en nødvendig, men dog ikke tilstrækkelig betingelse for at sikre vores brugere mod yderligere menneskerettighedskrænkelser. Det er helt afgørende, at de ovennævnte citerede bemærkninger til L 152 bliver fjernet, da de i sig selv er udtryk for en latent række af krænkelser. Vi har allerede påpeget den næste gruppe af krænkelser, som vil omfatte danske statsborgere (som oprindeligt er flygtninge) som får afslag på

familiesammenføring med ægtefæller fra deres tidligere hjemland (det land de er flygtet fra).

Også i forhold til denne gruppe, fører DRC sager for personer, som naturligvis ikke kan vende tilbage til det land, hvor de risikerer tortur eller anden forfølgelse – uanset at de nu i Danmark officielt ikke længere har flygtningestatus, men har opnået dansk statsborgerskab. For denne gruppe er der utvivlsomt tale om en krænkelse af deres ret til et familieliv, når der er givet afslag på ægtefælle sammenføring med begrundelsen, at den samlede tilknytning er større til oprindelseslandet end til Danmark, og at man ikke finder at herboendes tidligere flygtningestatus skal medføre, at man undlader at stille det pågældende tilknytningskrav.

DRC finder derfor ikke, at indsættelsen af sætningen ”herunder hensynet til familiens enhed” i lovteksten i fornødent omfang sikrer overholdelsen af menneskerettigheder for par, som har ret til at leve sammen som en familie. Det er helt afgørende at det påståede kriterium om ”berettiget forventning” fjernes fra bemærkningerne til loven.

De ovenfor fremkomne bemærkninger er primært rettet mod ”tilknytningskravet”, men problemerne er helt identiske i forhold til eksempelvis 24 års reglen. Det er derfor også med stor tilfredshed, at DRC har konstateret, at flere internationale organer har gennemskuet at regeringens retorik om at hjælpe unge mennesker er helt hul og reelt set dækker over endnu en indvandringsbegrænsning. Senest har FN’s Komite om Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder kritiseret reglen, men også Europarådets kommisær og andre FN organer har været stærkt kritiske. DRC har da også indgivet ansøgninger for tre familier om fri proces til at føre disse sager ved domstolene.

Nu hvor myndighederne – på grund af Regeringens ændrede retsopfattelse - har måtte genoptage ca. 40 sager, hvor der er sket brud på parrenes ret til et familieliv, er det DRC’s forventning, at man også vil være nødt til at genoptage flere sager på andre områder, eller vil blive mødt med en række stævninger i sager, hvor der er tale om helt identiske krænkelse af retten til familieliv.

Det fremlagte lovforslag sikrer desværre ikke, at denne og tilsvarende grupper sager fremover behandles i overensstemmelse med de internationale menneskerettigheds-konventioner, hvilket bør give anledning til at der skabes en afklaring heraf.

DRC finder, at der fortsat ”lovgives” i bemærkningerne i et omfang, som ikke tilgodeser den fornødne retssikkerhed og overholdelse af menneskerettigheder. Det gælder både i forhold til retten til et familieliv og i andre af lovens tiltag.

Flygtningenævnet

DRC finder at Flygtningenævnet oprindeligt har været en væsentlig garanti for asylansøgere for en saglig og faglig forsvarlig behandling af sagen. Det bredt sammensatte sagkyndige nævn med mange fagligt kompetente medlemmer, er desværre blevet reduceret fra 7 til nu kun 3 medlemmer.

Ved ændringen i 2002 blev det fra Regeringens side påpeget, at medlemmet udpeget af Dansk Flygtningehjælp ikke havde den fornødne habilitet, henset til at den

organisatoriske tilknytning. Synspunktet må umiddelbart karakteriseres som "søgt", idet medlemmer alene var udpeget, men ikke ansat eller på anden måde tilknyttet Dansk Flygtningehjælp. Ikke desto mindre må det hilses velkommen, at Regeringen bragte dette argument på banen, idet DRC gennem mange år har fundet det noget mærkværdigt, at en medarbejder fra Indenrigsministeriet (nu Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration), til stadighed har fungeret som medlem af nævnet.

Det pågældende medlem kan på ingen måde siges at være placeret i nævnet som et fagligt kompetent medlem, idet Ministeriet som bekendt overhoved ikke beskæftiger sig med asylsager/risikovurderinger m.v.. Derimod kan man udmærket se medlemmet som et medlem, der er udpeget for at varetage en særlige interesse (dvs. statens) sådan som det er tilfældet i mange andre råd og nævn, hvor der er udpeget partsrepræsentanter. Dette vil dog typisk være en udpegning, som er balanceret, så man i det pågældende nævn har sikret den fornødne balance mellem de forskellige interesser på området – eksempelvis arbejdsmarkedets parter. Når denne balance er opfyldt kan man naturligvis ikke beskylde de pågældende repræsentanter for inhabilitet. Det kan man derimod med rettet i forhold til Integrationsministeriets nuværende medlem af Flygtningenævnet. Statens interesse – som formuleret af Regeringen – er åbenbart at så få asylansøgere som muligt skal have asyl i Danmark.

Asylansøgerne kan derfor med rette henvise til, at man ikke kan føle sig tryk ved stemmeafgivelse fra dette medlem, uanset den påståede uafhængig fra Ministeriet. Samtidig er medlemmet udpeget af Advokatrådet helt klart et sagkyndigt medlem, som tidligere selv har haft flygtningesager. Dette medlem har derimod ingen partsinteresse og resultat er således, at Flygtningenævnets nuværende sammensætning er trukket helt "skævt" i forhold til alle andre nævn og råd i Danmark.

Det betyder samlet set, at det næppe er nogen løsning med de "kosmetiske" ændringer som er fremført i lovforslaget. Hvis tilliden skal genskabes til Flygtningenævnet kræver det en ændring af sammensætningen, således at der igen bringes den fornødne saglige og faglige ekspertise ind i nævnet og/eller at der sikres den nødvendige balance i sammensætningen, på helt samme måde som man i en lang række andre nævn og råd har kunne sikre den nødvendige afveje forskellige partsinteresser.

Med den nuværende sammensætning vil DRC fortsat være nød til at medvirke til at føre en række afslag fra Flygtningenævnet videre til de almindelige domstole eller til de internationale fora under FN m.v., der som nævnt netop har kritiseret Flygtningenævnet i en konkret sag.

Med venlig hilsen

Fakhra Mohammad
Forkvinde

Niels-Erik Hansen
Centerleder

Advokatrådet

Im. 2.u. kt. 2004J.nr. 4000-61
UMLi
16 DEC. 2004

ADVOKAT

SAMFUNDET

Antal bilag   Aktnr. 124

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 14-12-2004
J.NR.: 04-012602-04-2637
REF.: rmm

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse m.v.)

Ved brev af 29. november 2004 (j.nr. 2004/4000-61) har Integrationsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte lovforslag. Sagen har været behandlet i Advokatrådets Retsudvalg, hvorefter Advokatrådet skal udtale følgende:

En række af de foreslåede lovændringer giver ikke Advokatrådet anledning til bemærkninger, idet de enten er af teknisk karakter eller i øvrigt kan tiltrædes som velbegrundede (f.eks. forslaget § 1, nr. 1, 2, 6 og 12). Andre dele af lovforslaget forekommer at bero på politiske overvejelser, uden at der i tilknytning hertil foreligger sådanne retssikkerhedsmæssige problemer, at Advokatrådet finder at burde udtale sig om disse forslag (f.eks. § 1, nr. 9 om karenstid i relation til tidsubegrænset opholdstilladelse for udlændinge, der er straffet for ulovligt arbejde, nr. 27 og 28 om skærpelse af straffen for ulovligt arbejde samt nr. 29 og 30 om kriminalisering af bistand til ulovligt arbejde).

Selvom den foreslåede afskaffelse af madkasseordningen og ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.fl. (forslagets § 1, nr. 16) ligeledes overvejende beror på politiske og administrative overvejelser, må Advokatrådet hilse dette forslag velkomment som udtryk for en vis – om end særdeles beskedene – lempelse af de sanktioner, der kan iværksættes i henhold til udlændingelovens § 42 a, stk. 9 og 10. Da princippet om motivationsfremmende foranstaltninger i de situationer, der er omfattet af disse bestemmelser, vil blive videreført under det ændrede ydelsessystem, og lovforslaget således alene vil lempe nogle af de faktiske virkninger af disse foranstaltninger, må det dog bemærkes, at foranstaltningerne i visse tilfælde kan virke stærkt indgribende i forhold til den enkelte asylansøgers personlige situation og den adfærd, der ligger bag foranstaltningens iværksættelse. Der kan således fremdeles være anledning til at pege på behovet for, at udlændingemyndighederne i forbindelse med de konkrete beslutninger om iværksættelse af motivationsfremmende foranstaltninger overvejer disses formålstjenlighed og proportionalitet.

Nogle af de foreslåede lovændringer giver derimod efter Advokatrådets opfattelse anledning til principielle betænkeligheder ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn. Det drejer sig navnlig om følgende:

Forslagets § 1, nr. 3 og 11 (hensynet til familiens enhed):

Den udtrykkelige fremhævelse i lovteksten af hensynet til familiens enhed kan i og for sig betragtes som lovteknisk unødvendig, hvis dette hensyn og dets betydning i de konkrete skønsafvejninger er tilstrækkeligt tydeliggjort i lovens forarbejder. Fremhævelsen kunne dog være velbegrunderet, for så vidt som den kunne være anledning til at uddybe hensynets betydningen i de bemærkninger, der ledsager ændringsforslaget. Imidlertid forekommer udkastets bemærkninger til dette punkt mindre hensigtsmæssige i denne henseende. Bemærkningerne synes ikke i tilstrækkelig grad at afspejle indholdet og rækkevidden af de internationale forpligtelser, som angives at være baggrunden for ændringsforslaget. Der er derfor risiko for, at den foreslåede lovændring kan føre til uholdbare afgørelser i fremtidig administrativ praksis efter de bestemmelser, der vil blive berørt af ændringen.

I lyset af erfaringerne siden lovændringen i juni 2002 er det i og for sig velbegrunderet at foretage en justering af dispensationspraksis i relation til herboende flygtninge – samt udlændinge med beskyttelsesstatus eller med opholdstilladelse som udsendelsehindret – som efter udrejsen har indgået ægteskab med en person fra samme oprindelsesland. Imidlertid forekommer de til ændringsforslaget knyttede bemærkninger (s. 38-40) dels at underbetone de særlige retlige hensyn, der typisk gør sig gældende i sådanne tilfælde, dels at give forholdsvis ringe vejledning for myndighedernes afvejning af de forskellige hensyn, der skal iagttages ved behandlingen af ansøgninger om familiesammenføring med disse herboende udlændinge i sager, hvor de almindelige betingelser herfor i udlændingelovens § 9 ikke er opfyldt.

Hvad angår de internationale forpligtelser på dette område, synes henvisningen (bemærkningerne s. 38) til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse af 28. maj 1985 i sagen Abdulaziz, Cabales og Balkandali ikke at have direkte relevans for den situation, som flygtninge og andre udlændinge med beskyttelsesbehov befinder sig i, når de ønsker at etablere eller genetablere familielivet med en ægtefælle af samme nationalitet. I den forbindelse kan opmærksomheden henledes på følgende passus i dommen: "the applicants have not shown that there were obstacles to establishing family life in their own or their husbands' home countries or that there were special reasons why that could not be expected of them" (pr. 68). Som det fremgår heraf, er de særlige problemer i relation til respekten for flygtninges familieliv således på ingen måde indgået i Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i denne sag. Det i bemærkningerne (s. 39) angivne kriterium, om der er etableret "et familieliv med en sådan relation til Danmark, at Danmark er forpligtet til at tillade familiesammenføring", forekommer heller ikke at være en fuldt ud dækkende afspejling af praksis fra

Menneskerettighedsdomstolen efter EMRK artikel 8 i relation til denne type af sager om opholdstilladelse til familiemedlemmer.

Hertil kommer det retssikkerhedsmæssige problem, der følger af bemærkningernes angivelse af, at der i tilfælde, hvor det måtte vise sig relevant, skal ske en vurdering af den herboende flygtnings aktuelle beskyttelsesbehov ved høring af Udlændingestyrelsens asylafdeling. Selvom det givetvis er relevant at inddrage denne afdelings asylretlige erfaring, forekommer det særdeles betænkeligt at basere afgørelsen i familiesammenføringssagen udelukkende på et sådant høringssvar. For det første kan der i den enkelte herboende flygtningssituation foreligge særlige forhold, som ikke vil blive tilstrækkeligt oplyst ved en rent skriftlig høring, hvor svaret formodentlig ofte vil være baseret på de oprindelige akter i den pågældendes asylsag. For det andet ses der ikke angivet nogen forudsætning om, at der skal foretages partshøring over den udtalelse om beskyttelsesbehovet, som fremkommer fra Udlændingestyrelsens asylafdeling, hvilket må være en minimumbetingelse for afgørelsens holdbarhed. For det tredje er det en afgørende svaghed ved en sådan fremgangsmåde, at den ikke giver mulighed for prøvelse af den asylretlige vurdering i det normale klagesystem for asylsager, idet der ikke er adgang til at indbringe udtalelsen eller den herpå baserede afgørelse af spørgsmålet om familiesammenføring for Flygtningenævnet. Herved kommer Integrationsministeriet reelt til at virke som klageinstans også for den asylretlige vurdering, som efter omstændighederne kan være afgørende for familiesammenføringssagens udfald. Særligt utilfredsstillende forekommer denne kompetenceordning i tilfælde, hvor der endnu består mulighed for inddragelse af den herboende flygtningss opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.

Forslagets § 1, nr. 4, 15 og 19 (oplysningsgrundlaget i sager om opholdstilladelse):

Lovforslagets fremhævelse af, at helbredsbedinget opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b som udgangspunkt forudsætter, at de relevante helbredsforhold er dokumenteret af personer med lægefaglig baggrund, kan naturligvis tiltrædes. Advokatrådet går efter det foreliggende udkast til bemærkninger ud fra, at også fagkyndige udtalelser fra psykologer og andre med relevant sundhedsfaglig ekspertise efter omstændighederne vil indgå i udlændingemyndighedernes behandling af ansøgninger om opholdstilladelse på helbredsbeding indikation. Som følge af det fremhævede behov for dokumentation af ansøgenes helbredsforhold forekommer det velbegrundet at skabe hjemmel for Integrationsministeriet til at indhente helbredsoplysninger fra indkvarteringsoperatører og fra Udlændingestyrelsen, som foreslået ved ændringen af § 9 b, stk. 2

Derimod må Advokatrådet vende sig imod forslaget til ny bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 2, og den hermed forbundne § 46, stk. 3 om afskæring af klageadgang med hensyn til Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende betaling af udgifter til tilvejebringelse af oplysninger til brug for behandlingen af sager efter

loven. Det må befrygtes, at den førstnævnte bestemmelse i et ubestemt omfang vil medvirke til en administrativ praksis, der bryder med det almindelige forvaltningsretlige princip, hvorefter parter i ansøgningssager ikke uden særlig hjemmel kan afkræves oplysninger, som det vil være særligt belastende eller omkostningskrævende at fremskaffe. Dette vil sandsynligvis i særlig grad berøre ansøgere om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, jf. ovenfor. Disse ansøgere vil imidlertid typisk befinde sig i en situation, hvor det er økonomisk uoverkommeligt for dem at dække udgifter til lægeerklæringer. Som følge af den tidligere gennemførte ændring af proceduren for § 9 b-ansøgninger, jf. udlændingelovens § 33, stk. 4, vil ansøgerne i denne forbindelse ofte være uden advokatbistand, og i givet fald vil den advokat, der bistår med ansøgningen, ofte gøre dette uden eller mod et ganske beskedent salær. Dette kan vanskeliggøre fremskaffelsen af relevant lægelig dokumentation og dermed yderligere skærpe virkningen af, at det pålægges ansøgeren selv at dække udgifterne, hvis der ikke på forhånd er opnået tilsagn fra myndighederne herom.

Det er ikke i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 2 angivet, hvorvidt og under hvilke betingelser denne vil skabe hjemmel til fravigelse af det ovenfor nævnte almindelige forvaltningsretlige princip. Tværtimod vil der angiveligt blive tale om, at myndighederne "som hidtil (kan) påtage sig at afholde udgifter, som udlændingen normalt selv skal dække", mens ansøgerne "som hidtil selv skal afholde de udgifter, som er forbundet med at tilvejebringe dokumentation for den pågældendes helbredsforhold", herunder ved udarbejdelse af nye erklæringer vedrørende helbredsforholdene (jf. s. 46). Selvom det således må formodes, at der ikke med den foreslåede bestemmelse indføres lovhjemmel for udlændingemyndighederne til at pålægge ansøgere at fremskaffe omkostningskrævende dokumentation – med heraf følgende risiko for processuel skadevirkning ved manglende fremskaffelse af sådan dokumentation – er det efter Advokatrådets opfattelse særdeles betænkeligt, at bestemmelsen tilsyneladende vil give udlændingemyndighederne ganske vidtgående skønsmæssige beføjelser til at beslutte, om de vil yde dækning for udgifter til fremskaffelse af oplysninger.

Endvidere er det betænkeligt og i praksis formentlig tillige uhensigtsmæssigt, at man vil afskære klageadgangen med hensyn til beslutninger om betaling af sådanne udgifter. Disse beslutningers grundlag og betydning vil ofte være uløseligt forbundet med realitetsbehandlingen af den pågældende ansøgningssag. Det kan derfor være vanskeligt eller umuligt for klageinstansen at adskille vurderingen af betalingsspørgsmålet fra stillingtagen til sagens realitet, herunder spørgsmålet om processuel skadevirkning som følge af, at der måtte mangle oplysninger eller dokumentation herfor. Hvad særligt angår de ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, som navnlig synes at danne baggrunden for forslaget, må det bemærkes, at disse ansøgninger behandles af Integrationsministeriet som første instans, hvorfor der på dette sagsområde ikke vil være nogen rationaliseringsmæssig virkning af den foreslåede afskæring af klageadgangen.

Forslagets § 1, nr. 20 (Flygtningenævnets uafhængighed):

De foreslåede ændringer af udlændingelovens § 53 tager efter Advokatrådets opfattelse ikke i tilstrækkeligt omfang højde for det grundlæggende indhold i den kritik af nævnets stilling, der angives som baggrund for lovforslaget.

De synspunkter vedrørende Flygtningenævnets sammensætning som garanti for uafhængighed, som fremkom i rapporten fra Europarådets Menneskerettighedskommissær, tog ikke mindst sigte på de af integrationsministeren udpegede medlemmer af nævnet. Mens der er almindelig enighed om, at disse nævnsmedlemmer har fuldt samme funktionelle uafhængighed som de øvrige medlemmer af Flygtningenævnet, er det samtidig ganske utvivlsomt, at de ministerielt ansatte og udpegede medlemmer ikke nyder samme grad af personel uafhængighed. Dette forhold vil reelt ikke blive påvirket af den foreslåede flytning af beskikkelseskompetencen, idet de af integrationsministeren indstillede medlemmer af Flygtningenævnet fremdeles vil – og ifølge den ændrede lovbestemmelse skal – være ansat i Integrationsministeriet og tjenestegørende i ministeriets departement med den personelle afhængighed, dette nødvendigvis indebærer. Den formelle ordning, hvorefter hvert enkelt medlem kan begære sig genbeskikket uafhængigt af den oprindeligt indstillende myndighed eller organisation, jf. den foreslåede § 53, stk. 6, kan således kun ventes at få forsvindende praktisk betydning for de ministerielt udpegede nævnsmedlemmer. Disses personelle afhængighed vil med andre ord i alt væsentligt forblive upåvirket af den foreslåede ændring. Såfremt der ønskes en reel styrkelse af den personelle uafhængighed for de medlemmer, der er ansat i ministeriets departement, må reglerne udformes, så de ministerieansatte nævnsmedlemmer omfattes af et afskedigelses- og forflyttelsesværn, der svarer til det, der i forbindelse med domstolsreformen blev indført for dommerfuldmægtige. En styrkelse af den personelle uafhængighed kan således reelt kun gennemføres, hvis det ministerieansatte nævnsmedlem kan begære sig genudpeget uden samtidig at risikere afskedigelse eller forflyttelse. Etableringen af et sådant værn vil formodentlig forudsætte, at der skabes hjemmel for, at et særligt organ, f.eks. Tjenestemandssretten eller Den Særlige Klageret får kompetence til at afskedige de pågældende fra ministeriet, såfremt deres embedsførelse giver anledning til det.

For så vidt angår den foreslåede beskikkelsesordning for advokater, som indebærer, at Advokatrådet afskæres fra indflydelse på spørgsmålet om genudpegning af de medlemmer af Flygtningenævnet, som én gang er blevet beskikket efter indstilling fra Advokatrådet, skal rådet gøre opmærksom på, at den kritik, der er rejst af nævnsmedlemmernes uafhængighed ikke knytter sig til de nævnsmedlemmer, der er udpeget af uafhængige organer, som f.eks. Advokatrådet. De hensyn, der betinger en ændring af udpegelsesreglerne for de ministerieansatte nævnsmedlemmer gør sig således ikke gældende for de medlemmer, der udpeges af Advokatrådet. Advokatrådet er således i retsplejeloven sikret fuld uafhængighed og er ikke underlagt instruktionsbeføjelser fra offentlige myndigheder mv.

De foreslåede regler, hvorefter en én gang indstillet advokat selv har den fulde rådighed over, hvor længe den pågældende ønsker at sidde i Flygtningenævnet kan ikke anses for tilfredsstillende, hverken for Advokatrådet som indstillende organisation eller for Flygtningenævnets status som uafhængig instans. Ved gennemførelse af lovforslaget vil Advokatrådet miste sin hidtil uanfægtede mulighed for at justere sammensætningen af den herfra indstillede gruppe af nævnsmedlemmer. Dette vil tillige påvirke Flygtningenævnets almindelige omdømme som en klageinstans, hvis uafhængighed sikres blandt andet derved, at Advokatrådet løbende tager medansvar for nævnets sammensætning.

Der findes ikke andre tilfælde i lovgivningen, hvor en indstillende organisation er afskåret fra med passende mellemrum at foretage nye indstillinger til et afgørelsesorgan.

Såfremt der er et behov for at ændre på de gældende regler for indstilling af advokater til Flygtningenævnet, skal Advokatrådet i stedet anbefale enten en ordning, hvor der lægges et fast, og ufravigeligt loft over muligheden for genbeskikkelse, eller, at de udpegede advokaters hverv fastsættes til et fast årsmål uden mulighed for genudpegelse og uden mulighed for afbeskikkelse, medmindre dette sker efter beslutning fra en domstol, f.eks. Den Særlige Klageret.

Advokatrådet skal endvidere bemærke, at hensynet til Flygtningenævnets ydre fremtræden som en uafhængig, domstolslignende klageinstans i øvrigt kunne tale for, at eventuelle ændringer af reglerne i udlændingelovens § 53 ikke alene angår rent formelle forhold ved beskikkelsesordningen, men i stedet baseres på mere principielle overvejelser om nævnets placering i forhold til den øvrige udlændingeadministration. I den forbindelse kunne det formentlig fortjene nærmere overvejelse, om Flygtningenævnets uafhængighed kunne styrkes ved en ændret organisatorisk ordning af dets sekretariatsmæssige forhold. Ikke mindst i lyset af de ganske betydelige opgaver, som gennem årene er blevet henlagt til Flygtningenævnets formandskab og sekretariat, kunne det forekomme ønskeligt, om sekretariatets organisatoriske placering i højere grad var udtryk for uafhængighed af Integrationsministeriet. De foreslåede ændringer af § 53 synes nærmere at være udtryk for det modsatte, idet bestemmelsen om ministeriets sekretariatsbistand til Flygtningenævnet flyttes fra nævnets forretningsorden til selve lovteksten, jf. § 53, stk. 13, samtidig med at loven udtrykkeligt angiver, at Flygtningenævnets sekretariat udgør en del af Integrationsministeriets departement, jf. § 53, stk. 2 in fine ("i ministeriets departement, dog ikke i Flygtningenævnets sekretariat").

Med venlig hilsen

Staffen Pihlblad

E-mail: samfund@advocom.dk
Homepage: www.advocom.dk

Københavns Byret

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
LHM
16 DEC. 2004

Antal bilag Aktnr. 123

Ministeriet for Flygtninge og Indvandrere
og Integration
Udlændingekontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09

HWO10862/Sagsbeh. HWO
J.nr. 09.2004-65.2
Deres j.nr.

13. december 2004

Ved skrivelse af 29. november 2004 har Ministeriet for Flygtninge Indvandrere og Integration anmodet om eventuelle bemærkninger til lovforslaget til lov om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningeævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.).

Jeg skal i den anledning oplyse, at udkastet giver ikke byretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til J.nr. 2004/4000-61.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K.

Formanden
13. december 2004
J. 302.88
S. 20040001.5
nm.lkj

Im. 2.u. kt. 2004 J.nr. 4000-61
MMI
16 DEC. 2004

Antal bilag   Aktnr. 122

J.nr. 2004/4000-61

Ved skrivelse af 29. november 2004 har ministeriet anmodet om Lægeforeningens bemærkninger til en række forslag om ændring af udlændingeloven, ægteskabsloven og repatrieringsloven. Forslagene tilsigter en skærpelse af straffen for ulovlig beskæftigelse i Danmark, afskaffelse af den såkaldte madkasseordning, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetinget, humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed og fremhævelse af hensynet til familiens enhed, samt endelig udvidelse af den personkreds, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven.

Lægeforeningen har gennemgået forslagene, men skal henholde sig til alene at kommentere de forslag, som må give anledning til lægelige, medicinsk-etiske overvejelser.

1. Forslag om afskaffelse af madkasseordningen

Udlændingestyrelsen kan i dag bestemme, at en asylansøger ikke skal have udleveret kontante beløb til dækning af udgifter til underhold og lomme penge, men i stedet skal modtage kost i form af naturalier. Der er tale om en såkaldt motivationsfremmende foranstaltning, hvis formål er at få asylansøgere til at opfylde de forpligtelser, de er pålagt efter udlændingeloven, fx at deponere pas, at tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse etc.

Denne ordning foreslås nu ændret således, at udlændinge fortsat kan fratages ret til nogen form for kontante ydelser, hvis de opholder sig på indkvarteringssteder med vederlagsfri bospisning, mens udlændinge på indkvarteringssteder uden bospisnings-

ordning i stedet for at komme på madkasseordningen kan få udbetalt et beløb, der dækker kostbehovet, men ikke tøj og lomme-penge. Beløbet udgør pr. dag kr. 40,71. Der udleveres herudover supplerende børnepakker som frugt, søde sager, sodavand m.v. til familier med børn over 7 år.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at Udlændingestyrelsen aldrig har anvendt madkasseordningen over for gravide, familier med børn under 7 år, personer med kostrelaterede lidelser, herunder diabetes og fødevareallergi. Lægeforeningen skal henstille, at de kostpenge, der ydes, er tilstrækkelige til at imødekomme disse gruppers særlige ernæringsbehov.

Lægeforeningen går ud fra, at der efter afskaffelse af madkasseordningen ikke længere vil kunne rejses tvivl om lægers rolle i forbindelse med stillingtagen til formen for udlændinges underhold, idet beslutninger herom fremover vil ske på et rent administrativt grundlag.

2. Oplysningsgrundlaget for behandling af ansøgninger om helbreds-betinget humanitær opholdstilladelse.

Baggrunden for forslaget er udlændingelovens bestemmelser om, at der er adgang til at give humanitær opholdstilladelse, når væsentlige hensyn af humanitær karakter taler for det. I praksis kommer sådanne opholdstilladelser kun på tale til personer, som lider af fysisk eller psykisk sygdom af meget alvorlig karakter og til personer, der ved en tilbagevenden til et hjemland med vanskelige levevilkår vil være i risiko for at få eller opleve en forværring af et alvorligt handicap.

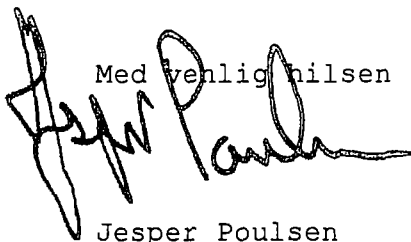
Det fremgår, at udlændinge selv har pligt til at tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for at bedømme, om humanitær opholdstilladelse kan gives.

På den baggrund finder Lægeforeningen ikke rimelighed i forslaget om at give Integrationsministeriet lovhjemmel til uden samtykke at indhente alle eksisterende helbredsoplysninger i sådanne sager, d.v.s. journaloplysninger, der beror i sundhedsvæsenet og sundhedstjenester på asylcentre etc. Lægeforeningen finder, at hensynet til fortrolighedsforholdet mellem læge og patient og beskyttelsen af den lægelige tavshedspligt klart taler for, at sådanne oplysninger kun skal kunne indhentes med

asylansøgeres udtrykkelige samtykke.

Lægeforeningen skal henstille, at det slås fast, at ministeriet, uanset om der foreligger et samtykke, kun får adgang til at indhente oplysninger fra lægelige journaler, der er relevante for ministeriets sagsbehandling.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jesper Poulsen', written in a cursive style.

Jesper Poulsen